

го високо и го благословили. На оржие! Напредъ за свобода! извикали всички и се прекръстили.

Въ Цариградъ султанътъ седи въ своитѣ палати. Влиза бледенъ при него великия везиръ съ телеграма въ ржка. Цѣлува по обичая пешоветѣ на Абдулъ Азиса и му обажда, че българската рая не ще вече да тегли робско иго, че е дигнала глава и иска да бжде свободна. Възстанали сж градоветѣ Панагюрище, Копривщица, Клисурса и около села по Срѣдна гора и долината на Марица. Известие има отъ Сливенъ, Търново, Вратца и София, че и тамъ раята се готви за възстание.

Султанътъ силно се ядосалъ. Той скокналъ отъ мендеря на крака и рекълъ на великия везиръ: — Дайте заповѣдь на войскитѣ отъ София да тръгнатъ за Ихтиманъ, отъ Одринъ и Пловдивъ да тръгнатъ за Панагюрище и Копривщица, отъ Шуменъ за Търново, отъ Видинъ за Вратца. Изпратете наши хора до всички турски села, заповѣдайте да се въоръжатъ всички турци отъ 17 до 70 годишна възраст. Дайте пушки на мусулманитѣ отъ държавнитѣ складове, образувайте голѣми башибузушки команди, изберете за тѣхни главатари най-злитѣ турци (делибашии) и ги изпратете да идатъ въ българскитѣ села и да не желятъ никого.

Пашата си излѣзълъ отъ двореца на султана и далъ заповѣдь не само да се смири раята, но и да се ограби имота на българитѣ, да се изгорятъ селата, да се избиятъ старцитѣ, женитѣ и децата.

И настана тогава почти по цѣла България адски бой между въоръжени турци съ чиличени топове отъ една страна и въоръжени българи, въоръжени за защита съ коси, криваци, сѣкири и дървени топове отъ друга. И пламна цѣлата страна. Забу-